

LXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 29. Marts 1946).

Udvalget har holdt 2 Møder og herunder haft Samraad med Justitsministeren.

Justitsministeren har derefter stillet nedennævnte Ændringsforslag, der er tiltraadt af Udvalget.

Justitsministeren har under Samraadet understreget, at Udvisningsretten ifølge § 2 — bortset fra at den ikke hidtil har omfattet Tilfælde, hvor der var opnaaet Forsørgelsesret — har været hjemlet i den nuværende Form siden 1917.

Paa Udvalgets Foranledning har Justitsministeren samtidig meddelt, at man ud over de Tilfælde, hvor der hidtil er gjort Brug af Udvisningsretten, saasom ved Udvisning af Personer, som har gjort sig skyldige i grovere eller ofte gentagne Lovovertrædelser, eller som i øvrigt ved deres Optræden har vist sig uønskværdige her i Landet, f. Eks. ved begrundet Mistanke om Spionage eller anden Virksomhed rettet mod den danske Stats Interesser, særlig har tænkt at anvende denne Udvisningsret, hvor den paagældende Udlænding paa Grund af sin Forbindelse med den tyske Besættelsesmagt eller som Følge af sit Forhold i øvrigt under Besættelsen

ikke findes fortsat at burde have Opholdstilladelse her i Landet.

Udvalget har i øvrigt ønsket at bemærke, at selv om Udvalget nærer nogen Betænkelighed ved Regelen i § 5, 1ste Stykke, idet man er af den Anskuelse, at dette Spørgsmaal bør kunne indbringes for Domstolene, vil Udvalget dog under Hensyn til Ministerens Oplysning om en paatænkt, dybtgaaende almindelig Revision af Loven af 1875 og dels under Hensyn til, at Lovforslaget er tidsbegrænset, ikke stille Forslag om Ændring i den paagældende Paragraf.

Et Mindretal (Aksel Larsen og Robert Mikkelsen) anser det for nødvendigt, at det bliver Justitsministeren og ikke Politiet, der træffer Afgørelsen om Udlændinges Opholdstilladelse her i Landet eller deres eventuelle Udvisning. Mindretallet ser ingen Grund til at opretholde Bestemmelsen om Anmeldelsespligt for Teltlejre og tager Forbehold overfor Bestemmelserne i § 11, idet man mener, at netop i Tilfælde af administrative velfærdsvigtige Afgørelser bør den, Afgørelsen angaar, have Ret til at kende Afgørelsens Begrundelse.